Girona acomiada Josep Tarrés animant a llegir la seva poesia

La Basílica de Sant Feliu acull el funeral del poeta i activista que va iniciar la recuperació del llegat jueu a la ciutat en una cerimònia que, per desig seu, acaba amb tothom convidat a menjar i beure

Venim del temps,

anem al temps;

som temps:

temps vivent,

temps espai

temps omniscient.

Oh!! meravella

de les meravelles,

l'escala de Jacob;

ossos i estrelles!!

Venim de l'infinit,

i anem a l'infinit

guiats per un esguard

sense parpelles

que ens dius

que som com pluja

d'una nit:

de la teulada al pou,

del pou

a les estrelles.

(L'escala de Jacob,

Josep Tarrés i Fontan)

Mossèn Antoni Coll, amic personal de Tarrés, va tancar amb aquest poema, publicat el 1966 dins el llibre «5 poetes de Girona», la seva homilia enel funeral en una Basílica de Sant Feliu [https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/04/20/mor-poeta-activista-cultural-josep/1100924.html] que, plena fins a on permeten les actuals restriccions sanitàries, es va acomiadar del poeta, activista cultural i artífex de la recuperació del llegat jueu en el que ell anomenava la Girona Vella. «Cançons i pomes de la Girona Vella» és, precisament, el títol del recull publicat per Tarrés el 1996, dins del «5 poetes de Girona», d'on Coll va escollir «L'escala de Jacob» per tancar un parlament on va demanar que «continuem llegint l'obra poètica de Josep Tarrés per entendre i estimar la Girona que ell tant va estimar i a la qual va dedicar la seva vida».

Rector de Caldes de Malavella i Sant Andreu Salou, «amic personal» del poeta, va celebrar al costat de Joan Bagurés, rector de Sant Feliu, una funeral on, a banda de la representació institucionalamb l'actual alcaldessa de Girona Marta Madrenas [https://www.diaridegirona.cat/tags/marta-madrenas.html] i dos dels seus predecessors, Anna Pagans i Joaquim Nadal; molta gent de Girona, de la cultura i el teixit associatiu de la ciutatque Tarrés va ajudar a il·luminar des de l'organització de Temps de Flors, des de la barra d'Isaac el Cec o des de la seva visió poètica de racons com el Jardí de l'Àngel, van voler acompanyar ahir a la seva dona Pia Crozet, al seu fill Joan-Abel i la resta de la família.

En una cerimònia de poc més d'una hora, i sent conscient que davant «les nombroses mostres de condol i gloses que s'estan rebent i que es podran fer més endavant en altres oportunitats quan la situació sanitària ho permeti», Antoni Coll va centrar més l'homilia enla personalitat i el seu llegat poètic de Josep Tarrésque en accions, ja molt conegudes, com la seva contribució a la creació de l'Exposició de Flors en la recuperació del Call jueu. «Era una persona amb fermes conviccions cristianes, catòliques, i amb un sentit molt ampli de la transcendència», va relatar el mossèn, i amic personal de poeta, de qui precisament va convidar a tothom «a seguir llegint el seu llegat literari, la seva obra poètica» perquè, segons Coll, és «amb aquests poemes que aprendrem més de Girona i a estimar i valorar una ciutat a la qual ell va dedicar bona part de la seva vida». L'homilia, acabada amb la lectura del poema L'escala de Jacob, va ser la part central d'una cerimònia que per exprés desig del poeta i activista cultura va acabar fent «allà que sempre feia en Josep Tarrés quan algú el visitava a casa seva, convidant a menjar i beure». I, efectivament, a la sortida de la Basílica de Sant Feliu, els assistents al funeral es van trobar amb dues taules parades amb menjar i beure per a tothom. Com ell va voler.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/04/23/girona-acomiada-josep-tarres-animant/1101400.html?utm_source=rss